

Kamer voor Gerechtsdeurwaarders te Amsterdam

Beschikking van 9 maart 2004 zoals bedoeld in artikel 39 lid 1 van de
Gerechtsdeurwaarderswet inzake de klacht met zaaknummer 54.2003 van:

[],
wonende te [],
klager,

tegen:

[],
gerechtsdeurwaarder te [],
beklaagde.

Verloop van de procedure

Bij op 25 februari 2003 ingekomen brief heeft klager een klacht ingediend tegen beklaagde,
hierna de gerechtsdeurwaarder.

Bij brief van 17 maart 2003 heeft de gerechtsdeurwaarder gereageerd op de klacht.

De klacht is behandeld ter openbare zitting van 20 januari 2004, alwaar klager en de
gerechtsdeurwaarder zijn verschenen.

Hiervan is afzonderlijk proces-verbaal opgemaakt.

De uitspraak is bepaald op 9 maart 2004.

Gronden van de beslissing

1. De Feiten

Uitgegaan wordt van de volgende feiten en omstandigheden:

- a) De gerechtsdeurwaarder is door een advocaat belast met het leggen van een conservatoir
beslag ten laste van klager waartoe door de voorzieningenrechter te Maastricht verlof was
verleend.
- b) Op 6 februari 2003 heeft de gerechtsdeurwaarder klager in persoon in zijn woning
aangetroffen. Het beslag is niet gelegd.
- c) Op 11 februari 2003 heeft de gerechtsdeurwaarder in aanwezigheid van een hulpofficier
van justitie ten laste van klager beslag gelegd op de in zijn woning aanwezige zaken.

2. De klacht

Klager klaagt samengevat over het feit dat de gerechtsdeurwaarder zich op 6 februari 2003 niet heeft gelegitimeerd en ook het stuk van de rechtbank op grond waarvan het beslag zou worden gelegd, niet kon tonen. Daarnaast klaagt klager over het feit dat de gerechtsdeurwaarder op 11 februari 2003, op zijn mededeling dat hij van de griffier van de rechtbank had vernomen dat het beslag eerst moest worden betekend voordat hij de woning mocht betreden, heeft medegedeeld dat hij daar geen boodschap aan had. Klager meent dat hier sprake is van aantasting van zijn persoonlijke levenssfeer. Hij beschouwt het betreden van de woning als een vorm van huisvredebreuk.

3. Het verweer van de gerechtsdeurwaarder

De gerechtsdeurwaarder heeft gemotiveerd verweer gevoerd tegen de klacht. Voor zover van belang wordt dit verweer hierna besproken.

4. De beoordeling van de klacht

4.1. Bij de beoordeling van het eerste onderdeel van de klacht geldt als uitgangspunt dat een gerechtsdeurwaarder ingevolge het bepaalde in artikel 13 van de Gerechtsdeurwaarderwet bij het verrichten van ambtshandelingen verplicht is zich desverlangd te legitimeren door middel van een op naam van de Minister afgegeven legitimatiebewijs.

4.2 Ter terechtzitting is de Kamer hieromtrent het volgende gebleken. Op 6 februari 2003 heeft de gerechtsdeurwaarder zich aan het adres van klager vervoegd teneinde beslag te leggen. De gerechtsdeurwaarder heeft zich vervolgens aan klager voorgesteld en hem het doel van zijn komst medegedeeld. Klager heeft hierop de gerechtsdeurwaarder verzocht zich te legitimeren en de titel te tonen. De gerechtsdeurwaarder heeft ter zitting verklaard dat zijn legitimatiebewijs in de auto lag en hij verder niet op dit verzoek van klager is ingegaan. Vervolgens heeft klager de gerechtsdeurwaarder verzocht te vertrekken aangezien hij een afspraak had. Gelet op het door het hiervoor onder 4.1 vermelde uitgangspunt is naar het oordeel van de Kamer het eerste onderdeel van de klacht dan ook gegrond.

4.3 De overige klachten van klager stuiten af op het volgende. Wat er ook zei van de mededeling van de griffier: het betrof hier een conservatoir maritaal beslag als bedoeld in artikel 768 van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering (Rv.) Ingevolge de op dit beslag van toepassing zijnde regels dienen het verlot en het verzoekschrift waarop het is gegeven tezamen met het beslagexploot aan de beslagene te worden betekend. Voorafgaande betekening is niet verenigbaar met het doel en aard van een dergelijk beslag, namelijk voorkomen dat vermogensbestanddelen worden vervreemd. Ingevolge het bepaalde in artikel 444 lid 1 Rv heeft een gerechtsdeurwaarder ter inbeslagneming toegang tot elke plaats.

Aangezien klager geen medewerking had verleend bij de eerste poging tot het leggen van het beslag, heeft de gerechtsdeurwaarder de hulp ingeroepen van een hulpofficier van justitie als bedoeld in artikel 444 lid 2 Rv teneinde hem bij te staan bij het verlenen van de toegang. Het betreft hier derhalve een door de wet gelegitimeerde vorm van binnentreden. Van ongerechtvaardigde aantasting van de persoonlijke levenssfeer is niet gebleken. Van enig handelen in strijd met de tuchtrechtelijke norm evenmin.

5. Hoewel één van de klachtonderdelen gegrond wordt verklaard, is er naar het oordeel van de Kamer in de gegeven omstandigheden geen aanleiding tot het opleggen van een maatregel over te gaan. Op grond van het voorgaande wordt beslist als volgt.

BESLISSING

De Kamer voor Gerechtsdeurwaarders:

- verklaart de klacht met betrekking tot het niet tonen van de legitimatie gegrond;
- laat het opleggen van een maatregel achterwege;
- verklaart de klacht voor het overige ongegrond.

Aldus gegeven door mr. J.S.W. Holtrop, plaatsvervangend-voorzitter, mr. A.H. Schotman en J.P.J.J. Timmermans, (plaatsvervangend) leden en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 9 maart 2004 in tegenwoordigheid van de secretaris, F.C.H. Krieger.

Coll.:

Tegen deze beslissing kan binnen dertig dagen na dagtekening van verzending van het afschrift van de beslissing hoger beroep worden ingesteld bij het Gerechtshof te Amsterdam, Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam.